

רה, ואחר כך סילקו את שחר, כי שחר היה מחוץ להעובדים, ומינו את חליפה ל- תפקיד מנהל המשק. זה אולי בסדר. הוא ניהל את המשק לא רע, אבל בארגוניו הוא יצטרך להפגש עם אנשים! נספח לא יכול להישאר סגור בבית. ומה יגידו הארגוניים?

תראה, שולחים את נירנר לניגריה. נירנר זה המדינה הגדולה ביותר באפריקה. גרם צריכים אדם בעל ניסיון. נירנר בסדר, אבל הוא צעיר, ועוד לא היה בתפקיד עצמאי.

כולם שונאים את כולם. זה גם ברור. גולדה הייתה רוב הזמן בבתי-האולים. אבריאלי שגא אותה שינאה פיזית, ויחילי המנכ"ל, לא יכול לעזור לאף אחד בכלל. קח למשל, את הביקור של גולדה בגאנה. כשהיא באה לאקרה, או אהוד אבריאלי נסע לו פתאום לעיר אחרת, וגולדה נשארה תקועה בלי שגריר. עד כדי כך הם שונאו אחד את השני.

אפשר לומר על אבריאלי מה שרוצים, אבל הוא לא טיפש. אריה לבבי לא התערב, כי הוא חשב רק על דבר אחד, על הכסף של המנכ"ל שיתפנה בשבילו. אבריאלי לא מציא את האנס שיתפנה בשבילו את עבודה השחורה: יעקב ניצן, סגן מנכ"ל לעניני מינהל.

ניצן זה היה קונסול למינהל בניו-יורק, ומשם הוא קפץ לסגנות המנכ"ל. מאו הוא התחיל להשליט בשיטתיות את הכנופיה שלו ושל אבריאלי.

שגרירים ותיקים ומכובדים, אולי לא כולם יוצאים מן הכלל, אבל אנשים בעלי ניסיון, אמרו שלא ידברו יותר עם ניצן. זה למטה מכבודם.

היום כל המשרד זה חבורה של אנשים השונאים זה את זה. יודעים מי הוא איש של ניצן, ונוהרים לא לדבר. אנשים עובדים שם כבר 15 שנה בלי סיכויים להתקדמות, ואומרים לעצמם שאם זה ככה, אז למה להם לעבוד קשה.

אתה יודע שאשכול לא מסתכל אפילו על הרווח של מחלקת החקר של המשרד. הוא זורק אותו ישר לסל, וקורא את הרווח של המודיעין. היה במחלקת החקר אדגר רופין, בחור טוב. כולם בחורים טובים. שלחו אותו למכללה והביאו במקומו את מיכאל מיכאל. עוד בחור טוב, אבל מה זה עוזר למחלקה? במשרד-החוקן לומדים מהעתונות מה קורה בעולם.

היו הרבה אנשים מוכשרים ועדיין יש כאלה, אבל פחדים לתת תפקידים לאנשים עם אמביציה ועם רעיונות. זה מעמיד בסכנה את ההנהלה.

היה בחור מוכשר במחלקת המזרח-התיכון, אשר גורן. הוא היה המוח היחיד שם. מה הוא עושה היום? בכלל, את בעיות המזרח-התיכון הם פתרו בדרך יעילה מאד — הם חיסלו את המחלקה. ניהלה אותה יעל ורד, וטוב שהיא הלכה. עכשיו אין מנהל למחלקת המזרח-התיכון. לפעמים יש סגן-מנהל, לפעמים מצרפים אותו למישהו מהחוקן.

צמד חמד. כל אנשי ניצן עולים. גולדה אמרה בכנסת שועדי-העובדים לא יקבע מי יהיה שגריר. היום קובע ניצן. שמחה דינגי היה מזכיר שני בניו-יורק, היום הוא ציר ברוסא. מנתם כרמון היה במחלקת הכספים, היום הוא קונסול בתורכיה. דני לאור היה מזכיר שני בחשיגנטון. כשרצו לשים רגל לאהרון רמז, מינו לו את דני לאור כסגן. רמז לא רצה. המחלקה שלו, מחלקת הסיוע לאפריקה, עבדה מצויין, עשתה דברים גדולים, אבל שמו לו רגליים.

הייתה לו שיחה דרמטית עם גולדה, וי גולדה נכנעה. כך הוא הצליח להיפטר מיני לאור. אך ניצחון בקרב אחד לא הביא לו את הניצחון השלם, ואילו דני לאור עלה ונתמנה למנהל מחלקת הקשר. כל זה קורה כאשר הטענה הרשמית אומרת שאין לאן להחזיר שגרירים, כי אין מספיק מחלקות פניויות במשרד בירושלים.

כך לא היה מקום לאנשים מוכשרים כמו שלמה הלל, תנן יבור, ירוחם כהן, רפי רופין, ועוד הרבה. שלמה הלל, מפא"י ניק טוב, חבר כנסת, אבל היה לו מה לומר. היו לו רעיונות. היום הוא כינור שלישי במשלחת באו"ם.

קח למשל את מחלקת מזרח אירופה. מחלקה שהייתה צריכה להיות אתה הי חשובות ביותר. שמו שם את דורון, וה לא הקליבר הדרוש! הוא היה שגריר בי ציילי, ואחר כך מנהל מחלקת אמריקה

העם

נשק, נשק תרדוך

תחילה היתה הצעקה: נשק מערכי ו- מוצחי זורם לארצות-ערב. ישראל נתונה בכנעה.

זה יצר אווירה בסחונות יפה בישראל עצמה, וזה נתן תנופה למסע של משרד- החוקן בארצות-הברית. כל האירגונים הציוני- ניים באמריקה, וכל חברי הקונגרס, הרימו קול-זעקה: ממשלת ארצות-הברית מפקירה את ישראל! ושיגנטון בוגדת בירושלים!

עוקץ ורמז. כל זה עשה רושם על העל האזרח הישראלי, נתן דחיפה גדולה ל- תעמולת חרות ורפ"י. אבל זה לא עשה רושם על ממשלת ארצות-הברית. התגובה הראשונה באה לפני חודש. ושיגנטון הרליפה לעתונות שצרכת מכה לישראל טיילי קרקע-קרקע מדגם יהלום.

השבוע באה התגובה השניה. ושיגנטון הודיעה רשמית כי היא מכרה מזמן ל- צה"ל טאנקים מדגם פאטון. העוקץ: המכירה נערכה עוד לפני ש- החלה הזעקה המאורגנת של משרד-החוקן הי- ישראל. ההודעה האמריקאית כללה רמז ברור כי הזעקה לא היתה כנה, ובהא- להטעות את הציבור בישראל, ובעולם כולו.

הכשלון הוא נצחון. משרד-החוקן לא נתפס, הפעם, כשרגליו באוויר. הוא ידע כי ההודעה תבוא, והוא היה מוכן לכך. וכך פתחה ירושלים בתרועת-נצחון, כי אילו מהזה ההודעה האמריקאית הישג גדול לישראל. הודיע משרד-החוקן, באמצע- עות העתונות המודרכת על-ידו: ההודאה הגלווייה של ושיגנטון באספקת נשק שלה לישראל מהווה נצחון מדיני לישראל, כי עד כה התביישו האמריקאים להודות בכך.

נסינות מצד שר-החוקן אבא אבן, למצוא שפה משותפת עם קובעי המדיניות האמריקאית במרחב, עשויים ליצור מתיחות ביחסי ישראל-צרפת. שר-החוקן הצרפתי קוב דה-מירנויל רמז לאבא אבן, בעת ביקורו בפאריס לפני שבועיים, כי צרפת מעוניינת לדאות את ישראל כמדינה הקובעת לעצמה את מדיניותה ושאינה תלויה בקביעת דרכה המדינית בסטייט דפרטמנט.

יתברר, כי הפירסום האמריקאי שניתן השבוע לפרשת מכירת הטנקים לישראל, נועד בעיקר להחליש את תביעותיו של אבא אבן ממומשלת ארצות-הברית. כל ניסיון של אבן להשיג עזרה-בסחונות מצד אמריקה, ייתקל מעתה בטענה גלווייה, כי ארצות-הברית כבר מילאה את חובתה לגבי ביצור בסחונה של ישראל בטנקים ששלחה.

לעומת זאת יזכה אבא אבן להישג דווקא בתחום הכלכלי. ראשי הבנק העולמי יסכימו להצעתו, כי יש מקום לדחות את מועד פרעון חובות ישראל לבנק. ניסיון לשכנע את ראשי הבנק העולמי לקבל הצעה זו עושה לפני מספר שבועות על-ידי שר-האוצר פינחס ספיר, שביקר לשם כך במיוחד בארצות הברית. ספיר נכשל. גורמים מדיניים, שיופגלו על-ידי אבן, הם אשר ישכנעו את מנהלי הבנק העולמי לקבל את הצעות ישראל.

איכר הראל, לשעבר הממונה על שירותי הבטחון, וכיום מיועציו הבכירים של ראש-הממשלה לוי אשכול, יעשה ניסיון להתפייס עם ח"כ דויד בן-גוריון. הראל היה בעבר אחד האנשים המקורבים ביותר לבן-גוריון. פרשת המדענים הגרמניים גרמה לחילוקי-דעות ביניהם, ולהתפטרותו של הממונה מתפקידו. לפני כשנה נתמנה הראל כיועץ מיוחד לענייני בטחון על-ידי אשכול, אולם הוא נוסה עתה למצוא דרכים שיאפשרו לו פיוס אישי עם בן-גוריון. לפני זמן קצר נפגשו השניים לשיחה קצרה.

קרוב לוודאי כי יזהר הררי לא יהיה עוד מועמד המפלגה הליברלית-העצמאית לכנסת הבאה. הקרע בינו ובין סיעתו הגיע לשלב סופי, כאשר הצביע נגדה השבוע בכנסת, בעניין מינוי הד"ר פרדר

לועדת השרים הכל- כליים. הפגנה זו של עצמאות היתה בלתי רגילה בהחלט, עוררה זעם עצום בצמרת מפ- לגתו.

שעוריה כמי פית גדולה שתני גלה עלולה להביא לשיתוק ממושך של כל פעולות רכתי- ישראל בשטח היר- בלת משאות. הפרי- שה אף תגרום להחרפת יחסים בתוך המערך, כי יקיר על רקע פעילותו של משרד-התחבורה בי- עניין זה.

השווקים יוצי- פו ככלי-כסף שור- נים, תבשומים וכי- דומה, שיימכרו וכי- מחירים מוזלים, כי- מסווה של כל- קודש. הממשלה עו- מדת לבטל בקרוב את היטלים על כלים שר- נים, כמו גביעים ופנ- טים, הנועדים לצורכי פולחן. הדבר ינוצל על-ידי סוחרים זריזים, שימכרו גם חפצי אמנות ונוי, שאין להם כל קשר לכלי-קודש, מבלי לשלם עבורם מיסים כלשהם.

גולדה מאיר תיזום את הקמתו מחדש של המוסד "חכי רינו", שבוטל לפני שנה. באמצעות מוסד זה, אשר יקיים מגעים עם כל שרי-מפא"י ועם המזכיר הכללי של ההסתדרות, תנסה גולדה להגיע למעמד של שליט-כלי-יכול במפא"י, בהסתדרות ואולי גם בממשלה.

עיתון יומי חדש עומד להופיע. יהיה זה ביטאונו של המערך, והוא נמצא עתה בשלבים מתקדמים של תיכנון. ראשי מפא"י ואחדות-העבודה אינם מסתפקים בטאונו ההסתדרות דבר, ביחוד לאור המיגבלות שהופעת רפי- וגחל בהסתדרות מטילות עליהן. לא הוחלט עדיין על מינוי העורך, אולם הנהגות שתי המפלגות מקנות שהבטאונו המשותף יזרו את תהליך האיחוד המלא.

קבוצת פרקליטים עומדת לפתוח במסע נגד שיטותי- הקיריה הנהוגה במשטרה. הם אוספים חומר על טענות של אזרחים, כי הוכו ועונו במשטרה. טענות אלה הועלו לעיתים קרובות לאחרונה, בין סותלי במי-המשפטה.

„מה בוער?“

איש מעונאי ישראל לא שם לב לכך שמטרת האזעקה לא היתה להשיג הודאה אמריקאית — אלא נשק (או כסף) נוסף.

שרות החובי שלטון הבחורים הטובים

כאשר יחזור שר-החוקן החדש, עייף אך מרוצה, מסיוורו ברחבי העולם, הוא יאלץ לתת את דעתו גם על המתרחש במשרדו. לא תהיה זו ולאנה קלה, וכל ראש בירוא יחסס הרבה לפני שיכנס למיטה חולה זו.

קשה להניח שאבא אבן יקבל בצינוניות המקובלים את העדות הבאה, אותה מסר לכתב העולם הזה אחד העובדים הבכירים של המשרד:

למה לדבר על משרד-החוקן? בוא נדבר על משהו אחר. על משרד-החוקן כבר לא כדאי לדבר. תראה את העתוננים. יעקב נואי הולך למחלקה הכלכלית. כזה טרפוף יהיה למחלקה. מאיר חליפה יהיה נספח בארגוניו. בחור טוב, היה מנהל התחבר-